

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t

Az ügy száma: Kfv.I.35.719/2019/6.

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Szabó László előadó bíró

Dr. Stefáncsik Márta bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Réti, Várszegi és Társai Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: Dr. Kelemen Dániel ügyvéd)

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Czigány Eszter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat elleni közigazgatási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. október 20-án kelt 16.K.27.159/2019/17. számú jogerős ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 16.K.27.159/2019/17. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az alperes 2018. november 22-én kelt végzését az elsőfokú hatóság végzésére kiterjedő hatállyal megsemmisíti és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 300.000 (azaz háromszázezer) forint elsőfokú és 200.000 (azaz kétszázezer) forint felülvizsgálati eljárásban felmerült eljárási költséget.

Az elsőfokú eljárás során felmerült 30.000 (azaz harmincezer) forint és a felülvizsgálati eljárás során felmerült 70.000 (azaz hetvenezer) forint eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes tulajdonában vannak a Sz. .../3 és .../4 helyrajzi számú külterületi telkek, melyek után Sz. Nagyközség Önkormányzat Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2012-2018. évekre a felperes adatbejelentése alapján telekadót vetett ki.

- [2] A felperes a 2018. szeptember 10-én kelt, az elsőfokú hatósághoz benyújtott beadványában kérte a 2012-2018. évekre - állítása szerint - jogszabálysértő módon kivetett telekadó kötelezettség mérséklését úgy, hogy a felperes telekadó fizetési kötelezettségét 1.323.771.180 forint helyett nulla forintban határozzák meg. Álláspontja szerint az önkormányzati rendeletek szerinti adómérték meghatározása jogszabálysértő, diszkriminatív, továbbá konfiskáló jellegű a felperes teherbíró képességéhez és az ingatlanok értékéhez viszonyítva. Kérelmét az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 54. §-ára és 195. §-ára alapította, melynek értelmében az adóhatóság az önellenőrzés előterjesztésétől számított tizenöt napon belül - ellenőrzés lefolytatása nélkül - határozattal bírálja el az adózó önellenőrzését, ha az önellenőrzést az adózó kizárólag arra hivatkozással terjeszti elő, hogy az adókötelezettséget megállapító önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközik, feltéve, hogy a Kúria e kérdésben hozott döntésének kihirdetésére az önellenőrzés előterjesztésekor még nem került sor, vagy az önellenőrzés a kihirdetett döntésben foglaltaknak nem felel meg.
- [3] Az elsőfokú hatóság a 2018. szeptember 25-én kelt végzésével a felperes kérelmét visszautasította az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 48. § c) pontja alapján. Indokolása szerint az Art. 54. §-a és 195. §-a alapján telekadó fizetési kötelezettség esetében önellenőrzésre nincs mód, figyelemmel arra, hogy e rendelkezések csak az önadózással bevallott adónemek esetében teszik lehetővé az önellenőrzés benyújtását. A telekadó adónem azonban kivetéses jellegű, melyre vonatkozóan a hivatkozott jogszabályhelyek az önellenőrzés benyújtását nem teszik lehetővé. Az Art.-ban nem szerepel az a 2018. január 1-jéig hatályos, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 13. § (1) bekezdésében szereplő kitétel, amely a kivetéses adónemeket egységesen rendelte kezelni az önadózás keretében bevallásra kerülő adónemekkel.
- [4] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2018. november 22-én kelt PE/040/03367-3/2018. ügyiratszámú végzésével az elsőfokú végzést az indokolás megváltoztatásával helyben hagyta. Az indokolást csak annyiban változtatta meg, hogy mellőzte az elsőfokú végzésben szereplő régi Art. rendelkezéseire történt hivatkozást, egyebekben az elsőfokú hatóság álláspontjával az önellenőrzés visszautasítása tekintetében maradéktalanul egyetértett.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes az alperes végzésével szembeni keresetben elsődlegesen kérte az alperes végzésének elsőfokú végzésre is kiterjedő megváltoztatását úgy, hogy az elsőfokú bíróság állapítsa meg e végzéseknek az Art. 195. §-ába és 141. § (8) bekezdésébe ütközését és egyben mondja ki azt, hogy a jelen ügyben alkalmazni kell az Art. 195. §-át, másodlagosan kérte az alperes végzésének elsőfokú végzésre is kiterjedő megsemmisítését, és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését.
- [6] Kezdeményezte, hogy az elsőfokú bíróság indítványozza a Kúria Önkormányzati Tanácsánál a 2012-2018-as időszakban fizetendő telekadót szabályozó önkormányzati rendeletek más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárást.
- [7] Álláspontja szerint az alperes tévesen értelmezte az Art. 195. §-át, ezzel megfosztotta a felperest a törvénysértő önkormányzati rendeletek feletti törvényességi felügyeleti eljárástól, valamint korlátozta a Kúria normakontroll hatáskörét. Az Art. 195. §-a a Kúria normakontroll hatásköréhez kapcsolódó jogintézményt szabályoz, az Art. ezen rendelkezését nem az önadózásra, illetve önellenőrzésre vonatkozó eljárási szabályok tükrében kell értelmezni, hanem a Kúria normakontroll hatáskörének elérését szolgáló intézményként,

mely célnak csak akkor felelhet meg, ha alkalmas azon adókötelezettségek korrigálására is, amelyek kivetéses adó kapcsán állnak fenn. Ezen értelmezést támogatja a Kúria Önkormányzati Tanácsának hatáskör értelmezése keretében megfogalmazott hízagmentesség elvének érvényesülése is, ez pedig megkívánja, hogy ne maradjanak törvényességi felülvizsgálat nélkül a kivetéses adónemeket szabályozó önkormányzati rendeletek sem.

- [8] Előadta, hogy az Art. 141. § (8) bekezdése lehetővé teszi a telekadó „önellenőrzését”, ugyanis megengedi az adókötelezettség megállapításának alapjául szolgáló adatszolgáltatás adózói kezdeményezésre történő módosítását, mely megfeleltethető az önellenőrzésnek. Az alperes eljárása sérti az Air. 46. § (1) bekezdésében rögzített tartalom szerinti elbírálás elvét is, a kérelmet az Art. 195. §-a és 141. § (8) bekezdése alapján indokolt elbírálni, ugyanis az kizárólag az önkormányzati rendelet helyi adókról szóló törvény-, illetve alaptörvény-ellenességére hivatkozik. Az Air. 48. § c) pontjában foglalt feltétel nem áll fenn, mert az Art. 195. §-a speciális eljárásban rendeli elbírálni a kérelmében foglaltakat.
- [9] Az alperes védiratában a döntésében foglalt indokokkal egyezően kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Az ítéletét az Air. 46. § (1) bekezdésére, 48. § c) pontjára, az Art. 46. § (1) bekezdés a), d) pontjaira, 48. § (1) bekezdésére, 141. § (2), (8) bekezdéseire, 54. § (1) bekezdésére és 195. §-ára alapította.
- [11] A felek között nem képezte vita tárgyát, hogy a telekadó kivetéses adónem és nem tartozik az önadózásos adónemek közé. Az Art. 54. § (1) bekezdése egyértelműen nevesíti, hogy az önadózás, illetve az adóbeszedés útján megállapított, vagy megállapítani elmulasztott adót, adóalapot és költségvetési támogatást helyesbítheti az adózó, azaz az önellenőrzést nem terjeszti ki a kivetéses adónemekre. Ezzel összhangban az Art. 195. §-a egyértelműen megjelöli, hogy az adott jogszabályhely önellenőrzés esetén alkalmazható. Azt. 141. § (8) bekezdése külön szabályozza a kivetéses adónemekre vonatkozóan az adókötelezettség utólagos korrigálásának lehetőségét, mint az adatbejelentés módosítását. Abból, hogy a kivetéses adónemekben fennálló adókötelezettség utólagos módosítására az Art. 141. § (8) bekezdésének külön rendelkezése alapján van lehetőség és az önellenőrzés megjelölés kizárólag az önadózás, illetve az adóbeszedés alapján megállapított adó módosítására irányadó, az Art. pedig nem tartalmaz a régi Art. 13. § (1) bekezdéséhez hasonló, a két jogintézményt összekapcsoló rendelkezést, az következik, hogy az Art. 195. §-ának első fordulata a jogszabályhely alkalmazási körét leszűkíti. Az Art. 195. §-a csak önellenőrzés esetén alkalmazható, kivetéses adónemekre nem. Az Art. 195. §-ában szereplő normakontroll lehetősége az adónemek vonatkozásában szűkebb körűvé vált, nem terjed ki a kivetéses adónemekre, az Art. 195. §-ából következő eredményt csak a jogalkotó módosíthatja, azonban alapelvekre, illetve rendszertani és történeti értelmezésre támaszkodó jogértelmezéssel az Art. 195. §-a a kivetéses adónemekre nem terjeszthető ki. A kúriai normakontroll lehetősége nem szűnt meg a kivetéses adónemek tekintetében, azonban azt a jogalkotó az adókivető határozatokkal szembeni jogorvoslat, majd bírósági felülvizsgálat keretében teszi lehetővé.
- [12] Az elsőfokú bíróságnak azt kellett eldöntenie, hogy a kivetéses adónem esetében az Art. 195. §-a alkalmazható-e, illetve hogy a kérelem az Air. 48. § c) pontja alapján jogszerűen visszautasítható-e. Nem vizsgálta az adókivetés alapját képező önkormányzati rendeleteket, ezért a Kúria Önkormányzati Tanácsa előtti eljárás kezdeményezésének a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 144. §-ába foglalt feltétele nem állt fenn.

- [13] Az elsőfokú bíróság az alperes döntését járulékos közigazgatási cselekménynek tekintette, ezért az ügy érdemében egyszerűsített perben, tárgyaláson kívül határozott. Ennek alapján nem tulajdonított annak jelentőséget, hogy a felperes keresetében tárgyalás tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az alperes végzésének az elsőfokú hatóság végzésére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására kötelezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Art. 195. §-át.
- [15] Álláspontja szerint az Art. 195. §-a a Kúria normakontroll hatásköréhez kapcsolódó *sui generis* jogintézményt szabályoz, mely az önellenőrzés definíciója szintjén nem tesz különbséget - az Art. 195. §-a nem utaló jogi norma, abban nem történik hivatkozás arra, hogy az önellenőrzés alatt az Art. 54. §-a értendő - az önadózás, illetve a kivetéses adózás rendszerébe tartozó adónemek között. Az Art. 195. §-a kifejezetten rögzíti, hogy az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésére önellenőrzés keretében kell és lehet hivatkozni, az elsőfokú ítélet jogszabálysértése abban a téves következtetésben valósul meg, hogy az Art. 195. §-a szerinti eljárás kizárólag az önadózás rendszerébe tartozó adók esetén vehető igénybe. Az elsőfokú bíróság ezt a szűkítő értelmezését tovább szűkítette azzal, hogy kimondta: a kúriai normakontroll lehetősége nem szűnt meg a kivetéses adónemek tekintetében, azonban azt a jogalkotó az adóketet határozatokkal szembeni jogorvoslat, majd bírósági felülvizsgálat keretében teszi lehetővé. Nézete szerint az elsőfokú bíróság ezen értelmezése azt eredményezné, hogy önadózásos adók esetében elévülési időn belül kérhető a normakontroll eljárás, míg kivetéses adók esetében csak a ketet határozattal szembeni fellebbezés keretében, az Air. 124. § (1) bekezdése szerinti 15 napos fellebbezési határidőn belül.
- [16] Álláspontja szerint az Art. 195. §-a szerinti intézményben él tovább a régi Art. 124/B. §-a szerinti azonos jogalkotói céllal használt jogintézmény. A régi Art. és a jelenleg hatályos Art. vonatkozó szabályozása közötti egyetlen különbség, hogy a régi Art. - a jelenleg hatályos Art.-tal ellentétben - tartalmazott egy, az önellenőrzést és a kivetéses adónemeket összekötő szabályt azzal, hogy a régi Art. 13. § (1) bekezdése kimondta: a jogketetkezmények alkalmazása során az önellenőrzéssel esik egy ketet alá, ha az adózó a bevallása elfogadásával ketetett adó utólagos módosítását kéri, adóbevallásának módosításával.
- [17] Az elsőfokú bíróságnak a Kúria Önkormányzati Tanácsa előtt a Kp. 144. §-a alapján normakontroll eljárást kellett volna kezdeményeznie. Az Art. 195. §-a szerinti jogintézmény természetéből adódóan az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezése a közigazgatás ketet megelőző közigazgatási eljárás formális megismétlését eredményezné valós tartalom nélkül, ugyanis a tényállás valamennyi eleme rendelkezésre áll, az eljárás során az elsőfokú adóhatóság és az alperes is csak elutasító határozatot hozhat, amellyel szemben kezdeményezhető bírósági felülvizsgálat során kérhető a Kúria eljárása. Álláspontja szerint az eljárás megismétlése az ügy érdemében nem eredményezne változást, hanem csupán azt eredményezné, hogy az ismételt eljárás lefolytatását követően a jelenlegi perrel azonos kérdésben kellene döntést hozni.
- [18] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [19] A felülvizsgálati kérelem alapos.
- [20] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül, a 120. § (5) bekezdése értelmében az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor a rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.
- [21] A Kúriának abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes az adókimutatás útján megállapított telekadó bevallását utóbb módosíthatja-e arra hivatkozással, hogy a telekadó kimutatás alapjául szolgáló önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközik. A Kúria ennek alapján vizsgálta azt is, hogy a kérelmet visszautasító végzés - mely nem minősül járulékos közigazgatási cselekménynek, ugyanis ez a döntés az adott ügy végleges rendezését szolgálja - jogszabályszerű volt-e.
- [22] A régi Art. 124/B. §-ának szövege - a jelen ügyben nem releváns utolsó mondata nélkül - azonos az Art. 195. §-ával. A régi Art. 124/B. §-át az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény 123. §-a iktatta be 2006. július 17-től hatályosan a régi Art. adóigazgatási eljárással kapcsolatos VII. fejezetének hatósági eljárással kapcsolatos címébe.
- [23] A módosító törvény a régi Art. 124/B. §-nak beiktatásával lehetővé tette, hogy az adóhatóság ellenőrzés lefolytatása nélkül bírálja el az adózó önellenőrzését, ha azt az adózó kizárólag az adókötelezettséget előíró jogszabály alkotmányellenességére vagy közösségi jogrendbe ütközésére hivatkozással terjesztette elő. A régi Art. 124/B. §-a 2012. január 1-jei hatállyal kiegészült azzal a rendelkezéssel, hogy az önellenőrzést az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésére figyelemmel is elő lehetett terjeszteni, figyelemmel arra, hogy az Alkotmánybíróság hatásköre ezen időponttól kezdődően megszűnt az önkormányzati rendeletek törvényességi vizsgálatával kapcsolatban.
- [24] Az ellenőrzés mellőzésével történő határozathozatalnak a régi Art. 124/B. §-a és az Art. 195. §-a szerint csak akkor van helye, ha az adókötelezettséget megállapító jogszabály alkotmányellenességét (alaptörvény-ellenességét), vagy közösségi jogrendbe (az Európai Unió kötelező jogi aktusába), vagy az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközését az arra hatáskörrel rendelkező szerv még nem állapította meg vagy adózó önellenőrzése az e tárgyban hozott döntésnek nem felel meg. Az ellenőrzés mellőzése azért indokolt, mert az adóhatóság ebben az esetben kizárólag jogkérdésben dönt és a döntéshozatalhoz az adózó írásban előterjesztett jognyilatkozatán kívül más bizonyíték megvizsgálására nincs szükség. Mivel az ellenőrzés mellőzésével történő határozathozatal elsődleges célja a közigazgatási (adóigazgatási) eljárás mielőbbi, költségkímélő lezárása és a jogkérdés előtt a bírói út megnyitása, a régi Art. 124/B. §-a külön kiemelte azt - a régi Art. szabályaiból egyébként levezethető - összefüggést, miszerint az önellenőrzést ellenőrzés lefolytatása nélkül elbíráló határozat ellen a régi Art. általános szabályainak megfelelően jogorvoslatnak (az adóigazgatási eljárásban fellebbezésnek és a jogerős másodfokú határozat ellen bírósági felülvizsgálatnak) van helye. A bírói út (azaz a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti eljárás) mielőbbi megnyitása azért lényeges, mert a jogszabály Alkotmányba (Alaptörvénybe), közösségi jogrendbe (az Európai Unió kötelező jogi aktusába) vagy más jogszabályba ütközés esetén a közigazgatási peres eljárásban van lehetőség a jogkérdést konkrét normakontroll eljárás keretében az Alkotmánybíróság, az Európai Unió Bírósága vagy a Kúria Önkormányzati Tanácsa elé utalni. Az Art. 195. §-a külön jogorvoslati joggal kapcsolatban rendelkezést nem tartalmaz, azonban az nem is szükséges, mivel az Art. szabályaiból egyébként is levezethető a régi Art. szabályai szerinti

jogorvoslat lehetősége.

- [25] A felperes az elsőfokú hatósághoz a kérelmét 2018. január 1-jét követően terjesztette elő, ezért az Art. rendelkezéseit kellett alkalmazni az Art. 271. § (1) bekezdése alapján.
- [26] A Kúria ezt követően vizsgálta, hogy a régi Art. 124/B. §-ához hasonló rendelkezést tartalmazó Art. 195. §-a a jelen ügyben alkalmazható-e vagy az adózónak van-e más lehetősége arra, hogy a kivetés útján megállapított telekadó alapjául szolgáló adatbejelentését utóbb módosítsa.
- [27] A régi Art. és az Art. rendelkezései alapján az adót megállapítja az adózó önadózással, az adóhatóság bevallás alapján kivetéssel, kiszabással, illetve utólagos adómegállapítás keretében. Az adót - ha törvény előírja - az adózó köteles megállapítani, bevallani és megfizetni (önadózás). A jogi személy az adót - többek között a telekadó kivételével - önadózással állapítja meg. A telekadót tehát a jogi személy adózó bevallása alapján az adóhatóság állapítja meg kivetéssel, mivel azt a régi Art. és az Art. az önadózás rendszeréből kivette [rég Art. 26. § (1)-(2) bekezdései, Art. 46. § (1) bekezdés d) pontja, 141. § (2) bekezdése]. Az adókivetés az adózó bevallása, bejelentése, illetőleg adatszolgáltatása alapján történik, az adóhatóság a fizetendő adóról, az adófizetés módjáról és idejéről, továbbá - ha a jogszabály előírja - az adóalapról, az adómentességről vagy az adókedvezményről a bevallás adatai alapján határoz.
- [28] Az adózó önadózás esetén jogosult az önellenőrzésre, a telekadó azonban nem tartozik az önadózás rendszerébe, ezért önellenőrzéssel [rég Art. 49. § (1) bekezdése, Art. 54. § (1) bekezdése] nem helyesbíthető. A régi Art. 13. § (1) bekezdésének utolsó mondata tartalmazott egy olyan kapcsoló elemet, mely szerint a jogkövetkezmények alkalmazása során az önellenőrzéssel esett egy tekintet alá, ha az adózó a bevallása elfogadásával kivetett adó utólagos módosítását kérte, adóbevallásának módosításával. Az Art. rendelkezései között a régi Art. 13. § (1) bekezdéséhez hasonló rendelkezés nem található.
- [29] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a telekadó önellenőrzéssel nem helyesbíthető, ezért az Art. 195. §-a a jelen esetben nem alkalmazható, figyelemmel arra, hogy az Art. rendelkezései között nem található olyan rendelkezés, mint amelyet a régi Art. 13. § (1) bekezdése tartalmazott. A Kúria álláspontja szerint azonban ebből nem az a jogkövetkezmény adódik, hogy az adózó az adókivetés útján megállapított telekadó alapjául szolgáló adatbejelentését utóbb nem módosíthatja. A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 104. § (2) bekezdése és 2. § (4) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem tartalmát a tisztességes eljárás követelményének betartásával, a beadvány tartalmi elbírálásával vizsgálta, ugyanis a felperes már a kereseti kérelmében hivatkozott arra, hogy ha az Art. 195. §-a nem alkalmazható, akkor az Art. 141. § (8) bekezdése alapján módosíthatja az adókivetés alapjául szolgáló adatbejelentését. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a kereseti kérelmével tartalmilag megegyezően hivatkozott arra, hogy utóbb módosíthatja az adókivetés alapjául szolgáló adatbejelentését, figyelemmel arra, hogy az adókivetés alapjául szolgáló önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközik. A Kúria ezért vizsgálta az Art. 141. § (8) bekezdésének alkalmazhatóságát.
- [30] Az Art. 141. § (8) bekezdése alapján helyi kivetéses adó esetében az adózó adatbejelentését - az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül - módosíthatja, kivéve, ha az adóhatóság az adót ellenőrzés során feltárt tényállás alapján állapította meg. Az Art. 46. § (1) bekezdése kimondja a kérelem tartalom szerinti elbírálásának elvét. Ez azt jelenti, hogy a kérelemben foglaltak alapján és nem a beadvány elnevezése szerint kell az adott intézkedéseket megtenni. Ezen jogszabályi rendelkezésből az következik, hogy a felperes az Art. 141. § (8) bekezdése alapján az adókivetés útján megállapított telekadó alapjául szolgáló adatbejelentését módosíthatja többek között arra hivatkozással is, hogy az adókivetés alapjául szolgáló, a kérelmében megjelölt önkormányzati rendeletek más

- jogszabályba ütköznek. Az Art. 141. § (8) bekezdése nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a felperes ilyen indokra hivatkozással módosítsa az adatbejelentését.
- [31] Az alperes és az elsőfokú bíróság azzal követett el jogszabálysértést, hogy a tartalom szerinti elbírálás elvét megsértve nem a kérelem valódi tartama szerint bírálta el a felperes kérelmét.
- [32] A felperes mint adókivetés útján adózó jogi személy az Art. 141. § (8) bekezdésének figyelembe vételével jogosult volt bevallásának módosítását kérni arra hivatkozással, hogy a telekadó kivetés alapjául szolgáló önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközik. A módosítás iránti kérelemről az adóhatóságnak kellett volna érdemben határozatot hoznia, a kérelmet érdemi vizsgálat alá kellett volna vonnia és annak megalapozottságáról vagy alaptalanságáról határozat meghozatalával döntenie. Ennek értelmében téves az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja, mely szerint a felperes módosítási kérelme kapcsán az Air. 48. § c) pontja alkalmazható.
- [33] A felperes kérelme érdemben nem került elbírálásra, ezért az új eljárásban a telekadóra vonatkozó jogszabályokat a közigazgatási szerveknek kell értelmezniük, alkalmazniuk és ha a megismételt eljárás során a felperes kérelme elutasításra kerül, úgy a felperes közigazgatási perben támadhatja az adóhatóság döntését, a közigazgatási perben kezdeményezheti, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria Önkormányzati Tanácsa előtt indítványozzon konkrét normakontroll eljárást a Kp. 144. §-a alapján.
- [34] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a jogerős ítélet, az első-, másodfokú adóhatósági végzés nem felelt meg az Air. 46. § (1) bekezdésének és az Art. 141. § (8) bekezdésének, ezért a Kp. 121. § (1) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, valamint az alperes végzését az elsőfokú adóhatóság végzésére kiterjedő hatállyal megsemmisítette, és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárásban az adóhatóságnak érdemben kell döntenie a felperes kérelméről.

A döntés elvi tartalma

- [35] *Az adózó az adókivetés útján megállapított telekadó alapjául szolgáló adatbejelentését önellenőrzéssel nem módosíthatja, ezért az Art. 195. §-a alapján önellenőrzést nem nyújthat be, azonban nincs elzárva attól, hogy az Art. 141. § (8) bekezdése alapján kérje az adókivetés útján megállapított telekadó alapjául szolgáló adatbejelentés módosítását, figyelemmel arra, hogy a telekadó kivetés alapjául szolgáló önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközik.*

Záró rész

- [36] Az alperes pervesztes lett, ezért a Kúria kötelezte, hogy a felperes jogi képviselével kapcsolatban felmerült elsőfokú és felülvizsgálati eljárási perköltséget fizesse meg a Kp. 35. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdései alapján.
- [37] A Kúria az ügyvédi munkadíj meghatározásakor figyelemmel volt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdéseire.
- [38] Az alperes pervesztes lett, azonban teljes személyes illetékmentessége miatt az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárás során felmerült eljárási illeték az állam terhén marad. [Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 4. § (1) bekezdés második mondata, 5. § (1) bekezdés c) pontjának 1. fordulata, 45/A. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 39. § (3) bekezdés d) pontjának második francia bekezdése, Pp. 102. § (6) bekezdése]

[39] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2020. október 1.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó László sk. előadó bíró, Dr. Stefancsik Márta sk. bíró